

The Third Mother/Nathan Alterman

(free translation)

Singing mothers, singing mothers.

A thunder's fist is pouring, a strong silence

In the empty squares marching in rows

Red bearded street lights.

A dire autumn, a weary inconsolable autumn,

And rain with no end or beginning

And no candle in the window and no light in the world

Three mothers are singing

Says the first, I have just seen him

I shall kiss his every little finger and nail

A ship is passing in the silent sea

And my son is hanged from the topmast sail

Says the second, my son is tall and silent

And for him a holiday gown I am sewing

He walks in the fields, he is coming back

He bears in his heart a lead bullet.

And the third mother, her eyes wander,

No one was as precious to me as him

How can I shed tears for him and I don't see

I don't know where he is.

Then the tears bath her lashes

And maybe not rested, and maybe

He measures with kisses, as a devoted monk,

Your worldly path, my God.

(rhythmic translation)

Singing mothers, ever singing mothers.

A thunder's fist pours, a strong silence

In the wide empty squares were marching in rows

Long and red bearded street lights.

Dire autumn, weary inconsolable one,

And rain with no end or beginning

Candleless window, and a world with no light,

And three mothers are singing

And the first mother says, he was here just now

I shall kiss his every little finger and nail

A ship passing by in the dead silent sea

And my son is hanged from the topmast sail

And the second one says, my son is silent and tall

And for him a holiday gown I am sewing

He walks in the fields, he is coming back

He bears in his heart a lead bullet.

And the third mother, her wandering eyes,

No one was as precious to me as him

How can I shed tears for him, and I cannot see

I don't know where he was or now is.

Then the tears slowly bath her eyelashes down

And maybe not rested, and maybe

He measures with kisses, as an old faithful monk,

Your own worldly path, my God.

האם השלישית/ נתן אלתרמן

אמהות שרות, אמהות שרות

אגרוף רעם ניתך, דומיה חזקה

בחוצות הריקים צעדו בשורות

פנסים אדומי זקן

סתו אנוש, סתו ולא מנוחם

ומטר בלי אחרית וראש

ובלי נר בחלון ובלי אור בעולם

שרות אמהות שלוש

ואומרת אחת ראיתיה כעת

אנשק בו כל אצבע קטנה וציפורן

אניה מהלכת בים השקט

ובני תלוי על ראש התורן

ואומרת שניה בני גדול ושתקן

ואני פה כותונת של חג לו תופרת

הוא הולך בשדת, הוא יגיע עד כאן

הוא נושא בלבו כדור עופרת

והאם השלישית עיניה תועה

לא היה לי יקר כמוהו

איכה אובך לקראתו ואיני רואה

איני יודעת איפה הוא

אז הבכי רוחץ את ריסיה שלה

ואולי עוד לא נח, ואולי

הוא מודד בנשיקות, כנזיר משולח

את נתיב עולמך, אלוהי

Around the campfire

Their nation, unlike a mother,
Didn't know as they left.
The night was deep and lungful,
As always in Nissan, the month.

And a group of nameless youngsters sat there,
Bare elbows and knees,
They listened, quietly listened,
And sometimes argued.
In front, as a flaming column,
A campfire, shifting in the wind.
No more, but in the stubborn nation's history,
This night was engraved on a slate.

The burden, plain as earth,
They carried without looking back.
No horn sounded,
No one to pat their heads on a winter night.
No. Two sleeves tied in a knot,
Only the sweater embraced their necks.

Shoes thumping satchels,
A meal of olives and dates,
And bended aluminum cups,
And friendship and silent sacrifice.
What more can we say, from these plain things,
Myths are created, that's the essence.

What can we sing about them, what can we sing,
They do it much better than us.
They write their own songs
And also their books.
That is the Palmach, it never leaves,
any duty for an outsider.

Here is the way it should be said,
Young men, know only this,
Among this generation's big holidays,
None is more beautiful than your own humble day.
On the brink of freedom, the nation in front,
Bows and weeps. Understand it.

Around the campfire

Their nation, unlike a mother,
Didn't know as they left.
The night was deep and lungful,
As always in Nissan, the month.

And a group of nameless youngsters sat there,
With their bare elbows and knees,
They listened, quietly listened,
And sometimes argued a bit.
In front, as a flaming column,
A campfire, shifting in the wind.
No more, but in the stubborn nation's history,
This night was engraved on a slate.

That burden, plain as earth,
They carried without looking back.
No horn sounded,
No one to pat their heads on a winter night.
No. Two sleeves tied in a knot on their neck,
Just the sweater left to embraced them.

Shoes thumping their satchels and bags,
A small meal of olives and dates,
And bended aluminum cups,
And friendship and unspoken sacrifice.
What more can we say, from these plain simple things,
Myths are created, that's the essence.

What can we sing about them, what can we sing,
They do it much better than us.
They write their own songs for themselves,
And even their books.
That is the Palmach, it never leaves,
any duty for an outsider

Here is the way it should be said,
Young men, know only this.
Among this generation's big holidays,
None is more beautiful than your own humble day.
On the brink of freedom, the nation in front,
Bows and weeps. Understand it.

מסביב למדורה

אומתם לא היתה להם אם
לא ידעה בצאתם לדרך
היה לילה עמוק ונושם
כתמיד בניסן, הירח.

וישבה שם עדת נערים בני בלי שם
חשופי מרפקים וברך,
הם הקשיבו הקשב והחרש
או שילבו בשיחה דבר ויכוח.
לפניהם עלי רגל של אש
מדורה חגה נעה ברוח
לא יותר אך בכתב האומה העיקש,
אותו לילה נחרט עלי לוח

את העול הפשוט כעפר
הם נשאו בלי הבט אחורה
לא תקע לפניהם השופר
לא לוטף קדקודם בליל חורף
לא בשני שרוולים הקשורים לצוואר
רק הסוודר חיבקם מעורף

נעליים נוקשות ילקוטים
סעודה של זיתים ופרי תומר
וספלי אלומיניום קמוטים
ורעות וקורבן לאין אומר
מה נוסף ונמנה מדברים פעוטים
נוצרות אגדות זה החומר

מה נשיר עליהם מה נשיר
הם עושים זאת יפה מאיתנו
בעצמם הם כותבים להם שיר
ואפילו ספרים כבר נתנו
זהו טיב הפלמ"ח הוא איננו משאיר
כל מלאכה לשלא משלנו

אבל ככה יוגד נא לאמור
נערים להוי נא ידוע
בין חגיו הגדולים של הדור
אין יפה מחגכם הצנוע
למולכם האומה על סיפו של הדרור
משתחוה ובוכה הבינוה